

II

(Nelegislatīvi akti)

REGULAS

KOMISIJAS DELEĢĒTĀ REGULA (ES) 2016/1450

(2016. gada 23. maijs),

ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/59/ES papildina attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, kuros precizēti kritēriji metodoloģijai, ar kuru nosaka minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. maija Direktīvu 2014/59/ES⁽¹⁾, ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvēršanas un noregulējuma režīmu, un jo īpaši tās 45. panta 2. punktu,

tā kā:

- (1) Efektīvs noregulējums ir paveicams un ticams tikai tad, ja iestādei ir pieejami pietiekami finanšu līdzekļi, lai absorbētu zaudējumus un veiktu rekapitalizāciju, neietekmējot konkrētas saistības, it sevišķi tās, kas nav iekļautas iekšējā rekapitalizācijā. Direktīvā 2014/59/ES paredzēts, ka iestādēm vajadzētu izpildīt minimuma prasību attiecībā uz pašu kapitālu un atbilstīgajām saistībām, lai izvairītos no tā, ka iestādes pārmērīgi paļaujas uz tādām finansējuma formām, kuras ir izslēgtas no iekšējās rekapitalizācijas, jo nespēja izpildīt minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām negatīvi ietekmētu iestādes zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēju, kā arī kopējo noregulējuma efektivitāti.
- (2) Nosakot minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 45. panta 6. punkta a) un b) apakšpunktu, noregulējuma iestādei būtu jāapsver vajadzība (iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošanas gadījumā) nodrošināt, ka iestāde spēj absorbēt zaudējumus pietiekamā daudzumā un ka to var rekapitalizēt par summu, kura ir pietiekama, lai atjaunotu iestādes pirmā līmeņa pamata kapitāla rādītāju līdz tādām līmenim, kas ir pietiekams, lai saglabātu atļaujas kapitāla prasības un tajā pašā laikā uzturētu pietiekamu tirgus uzticēšanos. Šī ciešā saikne ar uzraudzības lēmumiem paredz, ka noregulējuma iestāde šādu novērtējumu veic, padziļināti apspriežoties ar kompetento iestādi saskaņā ar noteikumiem, kas izklāstīti Direktīvas 2014/59/ES 45. panta 6. punktā, un ka attiecīgi noregulējuma iestādei saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 45. panta 6. punktu būtu pienākums apspriesties ar kompetento iestādi, ņemot vērā kompetentās iestādes novērtējumus par iestādes uzņēmējdarbības modeli, finansēšanas modeli un riska profilu, lai noteiktu prudenciālās prasības.
- (3) Nepieciešamās zaudējumu absorbcijas spējas novērtējumam vajadzētu būt cieši saistītam ar iestādes pašreizējām kapitāla prasībām, un nepieciešamās kapitāla atjaunošanas spējas novērtējumam vajadzētu būt cieši saistītam ar iespējamajām kapitāla prasībām pēc noregulējuma stratēģijas piemērošanas, ja vien nav pārliecinošu iemeslu tam, kāpēc zaudējumi noregulējuma gadījumā būtu jāvērtē citādāk nekā darbības turpināšanas gadījumā. Līdzīgs novērtējums ir vajadzīgs, lai nodrošinātu, ka minimuma prasība pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām ir pietiekama, lai nodrošinātu iestādes noregulējamību tad, ja tiek piemēroti noregulējuma instrumenti, kas nav iekšējās rekapitalizācijas noregulējuma instrumenti.

⁽¹⁾ OVL 173, 12.6.2014., 190. lpp.

- (4) Direktīvas 2014/59/ES 45. panta 6. punkta c) apakšpunktā ir arī noteikta prasība, ka noregulējuma iestādēm ir jāņem vērā iespēja, ka konkrētas noregulējuma plānos un noregulējamības novērtējumā identificētās saistību kategorijas varētu būt izslēgtas no iekšējās rekapitalizācijas. Uz šāda veida saistībām nevajadzētu pašauties, lai izpildītu minimuma prasību attiecībā uz pašu kapitālu un atbilstīgajām saistībām. Noregulējuma iestādēm būtu jānodrošina arī tas, ka gadījumos, kad no iekšējās rekapitalizācijas obligāti vai brīvprātīgi ir izslēgts būtisks saistību maksātnespējas kategorijas apmērs, minētās izslēgšanas rezultātā tādas pašas vai augstākas prioritātes kategorijas saistības neradītu lielākus zaudējumus nekā maksātnespējas gadījumā, jo tas traucētu noregulējamībai.
- (5) Noregulējuma iestādes var pieprasīt, lai daļa no Direktīvas 2014/59/ES 45. panta 1. punktā minētās minimuma prasības pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām tiktu izpildīta ar subordinētajiem līgumiskajiem iekšējās rekapitalizācijas instrumentiem, ar augstāku minimuma prasību vai ar alternatīviem pasākumiem, lai novērstu šķēršļus noregulējumam. Ja aizsardzības pasākuma "neviens kreditors nav sliktākā situācijā" pārkāpšanas risks ir pietiekami zems, nav nepieciešams koriģēt minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām.
- (6) Dažām iestādēm, uz kurām attiecas Direktīva 2014/59/ES, jo īpaši finanšu tirgus infrastruktūrām, kam ir arī kredītiestādes atļauja, ir ļoti specializēti uzņēmējdarbības modeļi un tām piemēro papildu noteikumus, kuri būtu jāņem vērā, nosakot minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām.
- (7) Lai nodrošinātu konsekveni ar prudenciālo uzraudzību, noregulējuma iestādes novērtējumā par iestādes lielumu, uzņēmējdarbības modeli, finansēšanas modeli un riska profilu būtu jāņem vērā saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/36/ES ⁽¹⁾ 97. pantu veiktā uzraudzības pārbaudes un novērtēšanas procesa rezultāti, ja vien nepastāv skaidrs pamatojums tam, kāpēc zaudējumi noregulēšanas gadījumā būtu jāvērtē citādāk nekā darbības turpināšanas gadījumā. Veicot uzraudzības pārbaudes un novērtēšanas procesu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 ⁽²⁾ 16. pantu, kompetentajai iestādei būtu jāņem vērā pamatnostādnes par kopējām procedūrām un metodoloģiju attiecībā uz uzraudzības pārbaudes un novērtēšanas procesu (EBA/GL/2014/13), ko EBI izdevusi saskaņā ar minētās direktīvas 107. panta 3. punktu, darot visu iespējamo, lai izpildītu minētās pamatnostādnes atbilstīgi Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. panta 3. punktam.
- (8) Noregulējuma plānos var paredzēt mehānismus zaudējumu absorbēšanai un rekapitalizācijai grupu struktūrās, tostarp izmantojot kapitāla instrumentus vai atbilstīgās saistības, ko iestādes emitējušas citām iestādēm vai struktūrām tajā pašā grupā. Noregulējuma iestādēm minimuma prasība pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām būtu jānosaka saskaņā ar minētajiem mehānismiem, ja tie ir cieši saistīti ar iestādes vai grupas izvēlēto noregulējuma stratēģiju.
- (9) Lai nodrošinātu, ka noregulējamība nav atkarīga no valsts finansiālā atbalsta un ka Savienības noregulējuma finansēšanas mehānismu sistēma atbilst tās mērķim veicināt finanšu stabilitātes nodrošināšanu, noregulējuma iestādēm, nosakot minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, būtu jāņem vērā Direktīvas 2014/59/ES 101. panta 2. punktā paredzētie nosacījumi noregulējuma finansēšanas mehānismu izmantošanai tādā veidā, ka daļa iestādes vai vienības zaudējumu netieši tiek novirzīta uz noregulējuma finansēšanas mehānismu.
- (10) Saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 45. panta 6. punkta f) apakšpunktu noregulējuma iestādēm būtu jāņem vērā arī iestādes maksātnespējas iespējamā nelabvēlīgā ietekme uz finansiālo stabilitāti. Noregulējuma iestādēm būtu īpaši jānodrošina tas, ka sistēmiski nozīmīgas iestādes efektīvam noregulējumam netraucē tās efektīvas zaudējumu absorbēšanas un rekapitalizācijas spējas izsmelšana, kā paredzēts Direktīvas 2014/59/ES 44. pantā. Tomēr tam nevajadzētu samazināt vai aizstāt nepieciešamību nodrošināt pietiekamu zaudējumu absorbēšanas un rekapitalizācijas spēju, norakstot un konvertējot atbilstīgās saistības, kā arī nevajadzētu netieši norādīt, ka noregulējuma finansēšanas mehānisms būtu jāizmanto šiem mērķiem, ja tas nenotiek saskaņā ar principiem, kas attiecas uz noregulējuma finansēšanas mehānisma izmantošanu, kā noteikts Direktīvas 2014/59/ES 44. pantā, un jebkurā gadījumā tikai tad, ja tas ir absolūti nepieciešams.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Direktīva 2013/36/ES par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Regula (ES) Nr. 1093/2010, ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK (OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.).

- (11) Saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 45. panta 6. punkta e) apakšpunktu noregulējuma iestādēm, aplēšot summu, kādu noguldījumu garantiju sistēma varētu paveicami un ticami iemaksāt segto noguldījumu vietā, ja tie tiktu iekļauti iekšējās rekapitalizācijas piemērošanas jomā, būtu jānovērtē to iemaksu potenciālais apmērs, ar ko sedz noguldījumu garantiju sistēmas noregulējuma izmaksas. Veicot minēto novērtējumu, noregulējuma iestādēm būtu jānodrošina, ka tās un iestāde ir veikušas visus pamatotos un nepieciešamos pasākumus, kuri atbilst tās finansēšanas modelim, lai līdz minimumam samazinātu prasību par iemaksu no noguldījumu garantiju sistēmas. Ja novērtējumā secina, ka šādas iemaksas ir iespējamās, noregulējuma iestādes var izvēlēties noteikt zemāku minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām. Visām šādam pieņemtajām iemaksām būtu jāievēro ierobežojumi, kurus saskaņā ar Direktīvu 2014/59/ES piemēro šādām iemaksām, un tāpēc tie, iespējams, visvairāk skar iestādes, kuras galvenokārt finansē ar segtajiem noguldījumiem.
- (12) Lai iestādēm vai vienībām, kam piemēroti noregulējuma instrumenti, sniegtu pietiekamu laiku, lai izpildītu minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, ir lietderīgi noteikt pārejas periodu.
- (13) Šīs regulas pamatā ir regulatīvo tehnisko standartu projekts, ko Eiropas Banku iestāde iesniegusi Komisijai.
- (14) Eiropas Banku iestāde ir rīkojusi atklātu sabiedrisko apspriešanu par regulatīvo tehnisko standartu projektu, kas ir šīs regulas pamatā, izvērtējusi potenciālās saistītās izmaksas un ieguvumus un pieprasījusi saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 37. pantu izveidotās Banku nozares ieinteresēto personu grupas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Tādas summas noteikšana, kas vajadzīga, lai nodrošinātu zaudējumu absorbciju

1. Noregulējuma iestādes nosaka zaudējumu absorbcijas summu, ko iestādei vai grupai vajadzētu spēt absorbēt.
2. Lai noteiktu zaudējumu absorbcijas summu saskaņā ar šo pantu un noguldījumu garantiju sistēmas iemaksas noregulējuma izmaksu segšanai saskaņā ar 6. pantu, noregulējuma iestāde atbilstīgi Direktīvas 2014/59/ES 45. panta 6. punktam no kompetentās iestādes pieprasa kopsavilkumu par iestādei vai grupai patlaban piemērojamajām kapitāla prasībām, un it īpaši par:
  - a) pašu kapitāla prasības saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013 ⁽¹⁾ 92. un 458. pantu, kas ietver:
    - i) pirmā līmeņa pamata kapitāla rādītāju 4,5 % apmērā no kopējās riska darījuma summas;
    - ii) pirmā līmeņa kapitāla rādītāju 6 % apmērā no kopējās riska darījuma summas;
    - iii) kopējā kapitāla rādītāju 8 % apmērā no kopējās riska darījuma summas;
  - b) prasību turēt papildu pašu kapitālu, kas pārsniedz minētās prasības, jo īpaši saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 104. panta 1. punkta a) apakšpunktu;
  - c) apvienoto rezervju prasībām, kā noteikts Direktīvas 2013/36/ES 128. panta 6. punktā;
  - d) "Bāzele I" minimumu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 500. pantu;
  - e) visas piemērojamās sviras rādītāja prasības.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Regula (ES) Nr. 575/2013 par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

3. Šajā regulā kapitāla prasības interpretēt saskaņā ar kompetentās iestādes piemērotajiem pārejas noteikumiem, kas paredzēti Regulas (ES) Nr. 575/2013 desmitās daļas I sadaļas 1., 2. un 4. nodaļā un valsts tiesību aktu noteikumos, izmantot iespējas, kuras kompetentajām iestādēm piešķirtas saskaņā ar minēto regulu.
4. Zaudējumu absorbcijas summa, kas jānosaka noregulējuma iestādei, ir šā panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktā minēto prasību summa vai jebkura lielāka summa, kas nepieciešama, lai izpildītu 2. punkta d) vai e) apakšpunktā minētās prasības.
5. Noregulējuma iestāde var noteikt zaudējumu absorbcijas summu, izmantojot kādu no šīm metodēm:
- a) zaudējumu absorbcijas summa, kas vienāda ar standarta zaudējumu absorbcijas summu, kura noteikta saskaņā ar 4. punktu;
- b) zaudējumu absorbcijas summa, kas var būt:
- i) lielāka par standarta zaudējumu absorbcijas summu, kura noteikta saskaņā ar 4. punktu, ja:
- nepieciešamība absorbēt zaudējumus noregulējuma gadījumā nav pilnībā atspoguļota standarta zaudējumu absorbcijas summā, ņemot vērā informāciju, kas pieprasīta no kompetentās iestādes un kas ir saistīta ar iestādes uzņēmējdarbības modeli, finansēšanas modeli un riska profilu saskaņā ar 4. pantu, vai
  - ir nepieciešams samazināt vai novērst šķēršļus noregulējamībai vai absorbēt zaudējumus no līdzdalības tādos minimuma prasības pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām instrumentos, ko emitējušas citas grupas vienības;
- ii) mazāka par standarta zaudējumu absorbcijas summu, kura noteikta saskaņā ar 4. punktu, ciktāl, ņemot vērā informāciju, kas saņemta no kompetentās iestādes un kas ir saistīta ar iestādes uzņēmējdarbības modeli, finansēšanas modeli un riska profilu saskaņā ar 4. pantu:
- papildu pašu kapitāla prasības, kas minētas 2. punkta b) apakšpunktā un kas ir noteiktas, pamatojoties uz stresa testu rezultātiem, vai kas ir paredzētas makroprudenciālo risku segšanai, tiek novērtētas kā nebūtiskas attiecībā uz vajadzību nodrošināt, ka zaudējumus var absorbēt, veicot noregulējumu, vai
  - daļu no apvienoto rezervju prasības, kas minēta 2. punkta c) apakšpunktā, noregulējuma iestāde novērtē kā nebūtisku attiecībā uz vajadzību nodrošināt, ka zaudējumus var absorbēt, veicot noregulējumu.
6. Ja piemēro 5. punkta b) apakšpunktā minēto iespēju, noregulējuma iestāde kompetentajai iestādei sniedz pamatotu paskaidrojumu par noteikto zaudējumu absorbcijas summu atbilstīgi Direktīvas 2014/59/ES 45. panta 6. punktā minētajam noregulējuma iestādes pienākumam apspriesties ar kompetento iestādi.

2. pants

Tādas summas noteikšana, kas vajadzīga, lai arī turpmāk izpildītu atļaujas nosacījumus, veiktu darbības un saglabātu tirgus uzticēšanos iestādei

1. Noregulējuma iestādes nosaka rekapitalizācijas summu, kas būtu vajadzīga, lai īstenotu vēlamu noregulējuma stratēģiju, kā norādīts noregulējuma plānošanas procesā.
2. Ja noregulējamības novērtējumā secina, ka iestādes likvidācija saskaņā ar parasto maksātspējas procedūru ir paveicama un ticama, rekapitalizācijas summa ir vienāda ar nulli, ja vien noregulējuma iestāde nenosaka, ka ir nepieciešama pozitīva summa, jo ar likvidāciju noregulējuma mērķi netiktu sasniegti tādā pašā mērā kā ar alternatīvu noregulējuma stratēģiju.
3. Novērtējot iestādes regulējošām prasībām atbilstīgā kapitāla vajadzības pēc vēlamās noregulējuma stratēģijas īstenošanas, noregulējuma iestāde izmanto jaunākās uzrādītās vērtības par attiecīgo kopējo riska darījuma summu vai sviras rādītāja saucēju (ja piemērojams), izņemot tad, ja ir piemērojami visi šie faktori:
- a) noregulējuma plānā visas izmaiņas regulējošām prasībām atbilstīgā kapitāla vajadzībās nekavējoties identificē, paskaidro un kvantificē kā noregulējuma darbības rezultātu;

b) saskaņā ar noregulējamības novērtējumu a) apakšpunktā minētās izmaiņas ir paveicamas un ticamas, tām nav negatīvas ietekmes uz noteikumu par iestādes kritiski svarīgo funkciju sniegšanu un tām nav nepieciešams cits ārkārtas finansiālais atbalsts, kā tikai iemaksas no noregulējuma finansēšanas mehānismiem atbilstīgi Direktīvas 2014/59/ES 101. panta 2. punktam un minētās direktīvas 44. panta 5. un 8. punktā noteiktajiem principiem, kas reglamentē to izmantošanu.

4. Ja 3. punktā minētās izmaiņas ir atkarīgas no aktīvu pircēja darbībām, noregulējamās iestādes darbības jomām vai trešām personām, noregulējuma iestāde kompetentajai iestādei sagatavo pamatotu paskaidrojumu par minēto izmaiņu paveicamību un ticamību.

5. Rekapitalizācijas summa ir vismaz vienāda ar summu, kas vajadzīga, lai ievērotu piemērojamās kapitāla prasības, kuras nepieciešamas, lai izpildītu atļaujas piešķiršanas nosacījumus pēc vēlamās noregulējuma stratēģijas īstenošanas.

6. Šā panta 5. punktā minētajā kapitāla prasībā iekļauj šādu informāciju:

a) pašu kapitāla prasības saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. un 458. pantu, kas ietver:

- i) pirmā līmeņa pamata kapitāla rādītāju 4,5 % apmērā no kopējās riska darījuma summas;
- ii) pirmā līmeņa kapitāla rādītāju 6 % apmērā no kopējās riska darījuma summas;
- iii) kopējā kapitāla rādītāju 8 % apmērā no kopējās riska darījuma summas;

b) jebkādu prasību turēt pašu kapitālu, kas pārsniedz šā punkta a) apakšpunktā minēto prasību, jo īpaši saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 104. panta 1. punkta a) apakšpunktu;

c) "Bāzele I" minimumu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 500. pantu;

d) visas piemērojamās sviras rādītāja prasības.

7. Rekapitalizācijas summā būtu ietvert arī jebkura papildu summa, ko noregulējuma iestāde uzskata par vajadzīgu, lai uzturētu pietiekamu tirgus uzticēšanos pēc noregulēšanas.

8. Standarta papildu summa ir vienāda ar apvienoto rezervju prasību, kā noteikts Direktīvas 2013/36/ES 4. nodaļas 1. iedaļā, kas attiecas uz iestādi pēc noregulējuma instrumentu piemērošanas.

Noregulējuma iestādes pieprasītā papildu summa var būt zemāka par standarta summu, ja noregulējuma iestāde nosaka, ka zemāka summa būtu pietiekama, lai uzturētu tirgus uzticēšanos un nodrošinātu gan iestādes svarīgo ekonomisko funkciju nepārtrauktību, gan piekļuvi finansējumam, neizmantojot nekādu citu ārkārtas finansiālo atbalstu, kā tikai iemaksas no noregulējuma finansēšanas mehānismiem, saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 101. panta 2. punktu un 44. panta 5. un 8. punktu.

Novērtējumā par summu, kas vajadzīga, lai veicinātu tirgus uzticēšanos, ņem vērā to, vai iestādes kapitāla pozīcija pēc noregulējuma būtu piemērota salīdzinājumā ar salīdzinošo iestāžu pašreizējo kapitāla pozīciju.

9. Noregulējuma iestāde, apspriežoties ar kompetento iestādi un ņemot vērā informāciju, kas saņemta no kompetentās iestādes saistībā ar iestādes uzņēmējdarbības modeli, finansēšanas modeli un riska profilu saskaņā ar 4. pantu, var noteikt, ka, neskarot 3. punkta noteikumus, ir paveicams un ticams, ka papildu pašu kapitāla prasība un rezervju prasības, ko pašlaik piemēro vienībai, pilnībā vai daļēji netiek piemērotas pēc noregulējuma stratēģijas īstenošanas. Šajā gadījumā minēto prasības daļu var neievērot, nosakot rekapitalizācijas summu.

10. Novērtējumā, kas minēts 7. punktā, ņem vērā kapitāla resursus citās grupas vienībās, kas paveicami un ticami būtu pieejami, lai veicinātu tirgus uzticēšanos tādu vienību gadījumā, kas:

a) ir grupas meitas sabiedrības, kurām piemēro konsolidētu minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgām saistībām;

- b) atbilst a) apakšpunkta nosacījumiem arī pēc vēlamās noregulējuma stratēģijas īstenošanas; kā arī
- c) nevarētu individuāli saglabāt tirgus uzticēšanos un piekļuvi finansējumam pēc vēlamās noregulējuma stratēģijas īstenošanas.

11. Ja iestādes aktīvi, saistības vai darbības jomas pēc vēlamās noregulējuma stratēģijas īstenošanas ir jāsadala starp vairākām vienībām, 1. līdz 10. punktā minētās riska darījumu summas un kapitāla prasības būtu jāsaprot kā šo vienību kopsummas.

3. pants

Izslēgšana no iekšējās rekapitalizācijas vai daļēja pārvešana, kas rada šķēršļus noregulējamībai

1. Noregulējuma iestāde identificē jebkādas saistības, kuras ir izslēgtas no iekšējās rekapitalizācijas saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 44. panta 2. punktu vai attiecībā uz kurām ir iespējams, ka tās pamatoti tiks pilnībā vai daļēji izslēgtas no iekšējās rekapitalizācijas saskaņā ar minētās direktīvas 44. panta 3. punktu, vai arī kuras pilnībā pārvestas saņēmējam, izmantojot citus noregulējuma instrumentus, kas balstīti uz noregulējuma plānu.

2. Neskarot 6. pantu, ja saistības, kas kvalificējas iekļaušanai minimuma prasībā pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, tiek identificētas kā tādas, kuras ir pilnībā vai daļēji izslēgtas saskaņā ar 1. punktu, noregulējuma iestāde nodrošina, ka minimuma prasība pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām ir pietiekama saskaņā ar 1. pantu noteiktās zaudējumu absorbēšanas summas nolūkos un nolūkā sasniegt saskaņā ar 2. pantu noteikto rekapitalizācijas summu bez minēto saistību norakstīšanas vai konvertēšanas.

3. Noregulējuma iestāde nosaka, vai saskaņā ar 1. punktu noteiktās saistības maksātnespējas vai kreditoru hierarhijā ierindojas ar prioritāti, kas ir līdzvērtīga jebkurai saistību kategorijai (tostarp saistībām, kuras kvalificējas iekļaušanai minimuma prasībā pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām) vai ir zemāka par to, un attiecībā uz katru no šīm kategorijām nosaka, vai maksātnespējas hierarhijā identificēto saistību summa veido vairāk nekā 10 % no minētās kategorijas.

Ja noregulējuma iestāde nosaka, ka pirmajā daļā minētie nosacījumi ir izpildīti, tā arī novērtē, vai ir nepieciešamību absorbēt zaudējumus un veicināt rekapitalizāciju ar pirmajā daļā minētajām saistībām, ja tās nebūtu izslēgtas no iekšējās rekapitalizācijas, var īstenot ar saistībām, kuras kvalificējas iekļaušanai minimuma prasībā pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām un kuras nav izslēgtas no zaudējumu absorbēšanas vai rekapitalizācijas, nepārkāpjot kreditora aizsardzības pasākumus, kas paredzēti Direktīvas 2014/59/ES 73. pantā.

4. Noregulējuma iestāde reģistrē visus pieņēmumus, novērtējumus vai citu informāciju, ko izmanto, lai noteiktu, ka minimālā prasība pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām atbilst 3. punktā izklāstītajiem nosacījumiem.

4. pants

Uzņēmējdarbības modelis, finansēšanas modelis un riska profils

1. Direktīvas 2014/59/ES 45. panta 6. punkta d) apakšpunkta nolūkos un saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 45. panta 6. punktā noteikto apspriešanos noregulējuma iestāde ņem vērā informāciju, kas saņemta no kompetentās iestādes, tostarp kopsavilkumu un paskaidrojumu par rezultātiem, kādi gūti uzraudzības pārskatīšanas un novērtēšanas procesā, kas veikts saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 97. pantu, un jo īpaši:

- a) novērtējuma kopsavilkumu par katru iestādes uzņēmējdarbības modeli, finansēšanas modeli un vispārējā riska profilu;
- b) novērtējuma kopsavilkumu par to, vai iestādes turētais kapitāls un likviditāte nodrošina pareizu segumu riskiem, ko rada iestādes uzņēmējdarbības modelis, finansēšanas modelis un vispārējā riska profils;

- c) informāciju par to, kā uzraudzības pārbaudē un novērtēšanas procesā identificētais risks un apdraudējums, ko rada iestādes uzņēmējdarbības modelis, finansēšanas modelis un vispārējā riska profils, tieši vai netieši atspoguļots papildu pašu kapitāla prasībās, ko iestādei piemēro saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 104. panta 1. punkta a) apakšpunktu, pamatojoties uz uzraudzības pārbaudes un novērtēšanas procesa rezultātiem;
- d) informāciju par citām prudenciālajām prasībām, ko piemēro iestādei, lai novērstu uzraudzības pārbaudes un novērtēšanas procesā identificētos riskus un apdraudējumus, ko rada iestādes uzņēmējdarbības modelis, finansēšanas modelis un vispārējā riska profils.

2. Noregulējuma iestāde ņem vērā 1. punktā minēto informāciju, ja tā veic jebkādas korekcijas attiecībā uz standarta zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijai summām, kā minēts 1. panta 5. punktā un 2. panta 9. punktā, lai nodrošinātu, ka koriģētā minimuma prasība pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām pienācīgi atspoguļo riskus, kas ietekmē noregulējamību un kas rodas no iestādes uzņēmējdarbības modeļa, finansējuma profila un vispārējā riska profila.

Atbilstīgi noregulējuma iestādes pienākumam apspriesties ar kompetento iestādi saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 45. panta 6. punktu noregulējuma iestāde kompetentajai iestādei sniedz pamatotu skaidrojumu par to, kā minētā informācija ņemta vērā visās šādās korekcijās.

3. Tādas vienības vai grupas gadījumā, kam piemēro kapitāla un prudenciālās prasības saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 648/2012 ⁽¹⁾ vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 909/2014 ⁽²⁾, būtu jāņem vērā tikai kapitāla prasības saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 575/2013 un Direktīvu 2013/36/ES, lai izvērtētu standarta zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijai prasības saskaņā ar šīs regulas 1. un 2. pantu.

Noregulējuma iestāde var koriģēt zaudējumu absorbcijas summu, lai ņemtu vērā paveicamas un ticamas iemaksas zaudējumu absorbēšanai vai rekapitalizācijai, kas paredzēti konkrētos avotos, kuri pieprasīti saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 648/2012 vai Regulu (ES) Nr. 909/2014.

4. Tādu vienību gadījumā, kas ir meitasuzņēmumi grupai, kurai piemēro konsolidētu minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, noregulējuma iestāde no sava novērtējuma par zaudējumu absorbcijas summu un rekapitalizācijas summu var izslēgt jebkuras rezerves, kas ir noteiktas tikai konsolidēti.

5. Ja iestāde, kas nav kompetentā iestāde, ir izraudzīta kā iestāde, kura ir atbildīga par preciklisku rezervju likmes noteikšanu, noregulējuma iestāde var pieprasīt papildu informāciju no atbildīgās iestādes.

5. pants

Lielums un sistēmiskais risks

1. Attiecībā uz iestādēm un grupām, kuras attiecīgās kompetentās iestādes ir noteikušas kā globāli sistēmiski nozīmīgas iestādes vai kā citas sistēmiski nozīmīgas iestādes, un attiecībā uz jebkuru citu iestādi, par kuru kompetentā iestāde vai noregulējuma iestāde uzskata, ka tā, samērā iespējams, maksātnespējas gadījumā varētu radīt sistēmisku risku un uz kuru neattiecas šīs regulas 2. panta 2. punkts, noregulējuma iestāde ņem vērā Direktīvas 2014/59/ES 44. pantā noteiktās prasības.

2. Ja saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 45. pantu ir nepieciešams noregulējuma kolēģijas kopīgs lēmums par minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, tad attiecībā uz iestādēm, kuras attiecīgās kompetentās iestādes ir noteikušas kā globāli sistēmiski nozīmīgas iestādes vai kā citas sistēmiski nozīmīgas iestādes, un attiecībā uz tajās ietilpstošajām iestādēm, kā arī jebkuru citu iestādi, par ko kompetentā iestāde vai noregulējuma iestāde uzskata, ka tā, samērā iespējams, varētu radīt sistēmisku risku maksātnespējas gadījumā, jebkādu lejuvērstu korekciju, ar ko aplēs kapitāla prasības pēc noregulējuma saskaņā ar 2. panta 3. punktu, dokumentē un paskaidro, sniedzot informāciju noregulējuma kolēģijas locekļiem.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 4. jūlija Regula (ES) Nr. 648/2012 par ārpusbiržas atvasinātajiem instrumentiem, centrālajiem darījumu partneriem un darījumu reģistriem (OV L 201, 27.7.2012., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 23. jūlija Regula (ES) Nr. 909/2014 par vērtspapīru norēķinu uzlabošanu Eiropas Savienībā, centrālajiem vērtspapīru depozitārijiem un grozījumiem Direktīvās 98/26/EK un 2014/65/ES un Regulā (ES) Nr. 236/2012 (OV L 257, 28.8.2014., 1. lpp.).

*6. pants***Noguldījumu garantiju sistēmas iemaksas noregulējuma finansēšanai**

1. Noregulējuma iestāde var samazināt minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, lai ņemtu vērā summu, kādu noguldījumu garantiju sistēmai paredzēts ieguldīt vēlamās noregulējuma stratēģijas finansēšanā saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 109. pantu.
2. Visu šo samazinājumu lielums ir atkarīgs no ticama novērtējuma par noguldījumu garantiju sistēmas iespējamajām iemaksām un atbilst vismaz šādiem kritērijiem:
  - a) mazāks par tādu iespējamo zaudējumu piesardzīgu aplēsi, kurus noguldījumu garantiju sistēmai būtu bijis jāsedz, ja iestāde tiktu likvidēta saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, ņemot vērā noguldījumu garantiju sistēmas augstāko prioritāti atbilstīgi Direktīvas 2014/59/ES 108. pantam;
  - b) mazāks par Direktīvas 2014/59/ES 109. panta 5. punkta otrajā daļā noteikto noguldījumu garantiju sistēmas iemaksu limitu;
  - c) ņem vērā vispārējo risku, kas rodas no noguldījumu garantiju sistēmas pieejamo finanšu līdzekļu izsmelšanas tādēļ, ka veiktas iemaksas saistībā ar vairāku banku maksātnespēju vai noregulējumu; kā arī
  - d) atbilst citiem attiecīgiem valsts tiesību aktu noteikumiem un par noguldījumu garantiju sistēmu atbildīgās iestādes pienākumiem un atbildības jomai.
3. Noregulējuma iestāde, apspriedusies ar iestādi, kas ir atbildīga par noguldījumu garantiju sistēmu, dokumentē savu pieeju attiecībā uz vispārējo risku, kurš rodas no noguldījumu garantiju sistēmas pieejamo finanšu līdzekļu izsmelšanas, un piemēro samazinājumus saskaņā ar 1. punktu, ja minētais risks nav pārmērīgs.

*7. pants***Kombinēts novērtējums par minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām**

1. Noregulējuma iestādes nodrošina, ka minimuma prasība pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām ir pietiekama, lai ļautu norakstīt vai konvertēt tādu pašu kapitāla un atbilstīgo saistību summu, kas ir vismaz vienāda ar zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas summu, kā to noteikušas noregulējuma iestādes saskaņā ar 1. un 2. punktu, ievērojot 3. līdz 6. pantā izklāstītos noteikumus.
2. Noregulējuma iestādes aprēķināto minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām izsaka kā iestādes kopējo saistību un pašu kapitāla procentuālu daļu, atvasinātās saistības iekļaujot kopējās saistībās, pamatojoties uz to, ka ir pilnībā atzītas darījuma partnera ieskaista tiesības.
3. Noregulējuma iestādes izveido grafiku vai procesu minimuma prasības pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām atjaunināšanai, ņemot vērā:
  - a) nepieciešamību minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām atjaunināt paralēli noregulējamības novērtējumam;
  - b) iespējamību, ka vienības vai grupas kopējo saistību un pašu kapitāla svārstīgums, kas izriet no tās uzņēmējdarbības modeļa, varētu izraisīt to, ka minimuma prasība pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām jau agrāk vairs nav uzskatāma par piemērotu.

*8. pants***Pārejas un pēcnoregulējuma pasākumi**

1. Atkāpjoties no 7. panta, noregulējuma iestādes var noteikt piemērotu pārejas periodu, lai sasniegtu galīgo minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām vai attiecībā uz iestādi vai vienību, kurai piemēroti noregulējuma instrumenti.

2. Šā panta 1. punkta nolūkā noregulējuma iestādes nosaka piemērotu pārejas periodu, kas ir pēc iespējas īss. Tās arī paziņo attiecīgajai iestādei plānoto minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām par katru 12 mēnešu periodu pārejas perioda laikā. Pārejas perioda beigās galīgā minimuma prasība pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām ir vienāda ar summu, kas noteikta saskaņā ar 7. pantu.

3. Noregulējuma iestādēm nav liegta iespēja pēc tam pārskatīt vai nu pārejas posmu vai jebkādu plānoto minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām.

9. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2016. gada 23. maijā

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
Jean-Claude JUNCKER